

[Arnth Jensen.]

adskillige ønsker, og i mange af disse ønsker kan jeg følge ham. Jeg tror også, det ville være udmærket at få en koordination med hensyn til uddeling af legaterne, så der kunne gives en vejledning. Jeg har heller ikke noget imod den opfordring, der er rettet til den højtærede undervisningsminister om at henlede studiefondens bestyrelses opmærksomhed på dette forhold.

Jeg kan ligeledes underskrive de smukke ord, der blev sagt om Dansk Studiefond. Jeg nævnte jo ved første behandling, at vi meget stærkt ønskede indført den ordning ved uddeling af legaterne, at de menesker, som fik hjælp i deres studentertid, skulle tilbagebetale denne hjælp, hvis de senere kom i sådanne stillinger, at de nemt kunne gøre det. Jeg forlanger ikke, at de skal betale renter, og jeg forlanger heller ikke, at de skal betale afdrag, før de er kommet i en sådan stilling, at de kan gøre det, uden at det generer dem alt for meget. Det er jo det samme forhold, vi har med hensyn til landboudgdommen, som man hjælper i vej. De får også lempelige vilkår for at komme i vej, men senere må de betale tilbage.

Jeg kan ikke lade være at sige til det ærede medlem hr. Bomholt, som mener, at den højtærede minister eller ministeriet skulle have sinket udvalgsarbejdet en hel del, at han må huske på, at det grundlag, som den højtærede minister havde at arbejde på, var loven af 1950, og den højtærede minister kan ikke gøre for, at vi dengang opstillede for stort et program. Vi nærrede dengang så store forventninger til studiefonden, at vi i dag må erkende, at de gik altfor vidt, og når det er forholdet, må den højtærede minister have tid til at overveje, hvorledes man skal komme ud af den klemme, som man nu egentlig er kommet i.

Jeg indrømmer overfor det ærede medlem — og det har jeg også tidligere udtalt mig om —, at skatten, der er lagt på tipsomsætningen, ganske sikkert har bevirket, at pengene er gået i statskassen og fra studiefonden, og jeg skulle hilse det med tilfredshed, hvis man kunne finde en ordning, så studiefonden igen kunne begynde at få penge. Desværre er det vel nok resultatet, at i år bliver der ikke en øre til studiefonden. Såvidt man har kunnet skønne, bliver tipsoverskuddet ikke over de 8 mill. kr., og da idrætten får de 3 og de andre 5 går til kulturelle formål, bliver der intet til studiefonden. Det er en udvikling, som jeg nok kunne ønske ændret.

Jeg vil gerne til slut sige, at det kunne være meget interessant at komme ind på det, det ærede medlem hr. Bomholt sagde om, at når det stod så slemt til for den studerende ungdom og især for den studerende arbejderungdom, så skyldtes det regeringens kreditpolitik. Jeg skal afstå fra under denne forhandling at komme ind på mere finansielle betragtninger, jeg tror ikke, det gavner noget, og jeg skal også lade være at gå ind på en debat om forretningsordenen, som det ærede medlem jo også var inde på. Jeg tænker, at den højtærede formand, hvis vi ville gå videre med dette, ville stoppe os. Jeg vil derfor nøjes med at anbefale at stemme for ændringsforslagene i betænkningen og anbefale, at man gennemfører lovforslaget hurtigst muligt.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Jeg kan anbefale indstillingen, som den foreligger fra udvalget, og de ændringsforslag, som er stillet af ministeren og tilrådt af udvalget, og kan med hensyn til det rent saglige, som lovforslaget indeholder, ibrigt henholde mig til, hvad udvalgets ordfører har sagt.

Allerede da lovforslaget var til første behandling, rejste jeg spørgsmålet om at supplere de beløb, der var til rådighed til legater, med et direkte statstilskud. Man er meget tilbage for at skaffe midlerne ved direkte statsbevilling, og man er samledes om at skaffe de fornødne penge tilveje ved at bruge af den kapital, som var henlagt med det formål, at alene renterne skulle kunne anvendes til legater.

Det, som er hovedsagen, er, at der nu indtil videre er sikret 1½ mill. kr. om året til anvendelse til legater. Jeg betragter det som noget glædeligt og meget tilfredsstillende. Det er nu, studenterne har brug for at få disse legater. Skulle man have ventet med at få pengene, til rentebeløbet blev så stort, at der kunne blive et rimeligt grundlag for fordelingen, ville det trække ud. Derfor anser jeg det for en meget tilfredsstillende løsning, at der nu er sikret 1½ mill. kr. til legater, og efter de retningslinier, der nu er opstillet, vil det også kunne blive om ikke store legatunderstøttelser, så dog betydeligt større beløb, end der nu er tale om for de studerende såvel ved fagskoler som ved universiteter og læreanstalter. Der vil ikke blive tale om en fordeling pr. studerende som den, der skematisk er stillet op. Det må naturligvis ved udvælgelsen tages i betragtning, hvordan den enkeltes økonomiske kår er. Det, der er stillet op, er et rids, en retnings-